

de Badgast

nummer 12 - zomer 2004

Wat is er zo leuk aan Egmond?

Uren verveel ik mijn vrienden en collega's met slappe verhalen over Egmond. Hoe heerlijk het strand is, vooral op een warme avond als de meeuwen de enige medebadgasten zijn. Hoe ontspannen Egmond-weekenden voelen. Dat je je fiets voor de supermarkt kan stallen zonder hem op slot te doen. (Iets wat ik overigens niet durf, maar dat hoeven zij niet te weten.) Nieuwsgierig door al die verhalen, willen ze wel eens komen kijken naar dat paradijs op aarde. Dan begin ik met de negatieve punten: dat de huisjes dicht bij elkaar staan, dat er in de winter geen water is en mijn tuin maar een klein lapje grond is. Dat is meestal het moment dat ik me afvraag: wat maakt Egmond eigenlijk zo leuk? Ben ik zo'n gewoontemens dat ik het fijn vind om van het ene naar het andere huis te trekken en op beide plaatsen iets bekends te vinden. Niet geschikt voor avontuur en vreemde stranden, maar met een hang naar het bekende, zoals de slibtongen van Sjaak en Sandra. Kan ik misschien geen rust nemen. Hoewel we hier naartoe trekken onder het mom van rust, heeft buurman Simon groot gelijk als hij dit een werkhuisje noemt. Het nieuwe gras is nog niet gelegd, of de schutting blijkt vol houtworm te zitten. Net gezogen en daar is alweer iemand binnengewandeld met schoenen vol zand. Is het misschien de nabijheid van de zee. Zeker, maar als ik eerlijk ben, bezoek ik de Deka vaker

dan het strand, dus dat kan niet het enige zijn. Zijn het de mensen die op het kamp wonen? Dat is een deel van de lol. Maar gek genoeg is een van de leukste dingen van die mensen dat ik ze maar af en toe zie. Sommige periodes heel intensief, maar dan ook weer tijden niet. Misschien schuilt daar wel het grote geheim van Egmond: het is een plekje op de wereld dat mij de mogelijkheid biedt te ontsnappen aan de sleur. Om me in mijn eentje terug te trekken als iedereen vervelend doet. (Wat er meestal uit bestaat dat ze tegen mij zeggen dat ik me onmogelijk gedraag ...) Om met het hele gezin naartoe te gaan als er in het Amsterdamse huis een lading klussen ligt te wachten waar niemand zin in heeft. Om frisse lucht te hebben als de stenen huizen in de stad hun stoffige warmte uitstralen. En hoe lekker is het niet om eens een weekend niet te gaan, om thuis te blijven en me helemaal gek te shoppen in de Hema, te veel drank te drinken op een terras aan een drukke gracht, naar de film te gaan en uren te slenteren over de markt. Voor mij is het een oneindige luxe om te kunnen kiezen tussen twee plekken waar ik me thuisvoel. Dat een daarvan dan ook nog aan zee ligt, maakt Egmond het mooiste plekje op aarde.

Xandra van Gelder

De redactie van de Badgast wenst iedereen een goede zomer toe.

De redactieleden verheugen zich zelf ook op de zomer en op de favoriete plekjes die ze dan weer kunnen bezoeken.

Hennie bedankt!

Om persoonlijke redenen heeft Hennie Burgemeester besloten om te stoppen met het organiseren van de jongerendag. Hennie heeft dit vele jaren met veel plezier en toewijding gedaan. Altijd was het tot op het laatste moment een grote verrassing voor de jeugd wat ze dit jaar weer gingen doen. En zoals altijd was het een spektakel. Hennie, wij, de activiteitencommissie, willen jou namens onszelf en namens alle kinderen die hebben genoten van de soms zeer vermoeiende jongerendag, heel hartelijk bedanken voor je inzet!!!

Noodkreet

Welke ouder(s) wil(len) de taak van Hennie overnemen en de jongerendag organiseren? Laat de jeugd niet in de kou staan en meld u aan bij Anita, huisje 46.

Brendan:

'Ik kijk uit naar de lange avonden buiten eten met vrienden zowel bij het huisje als op het strand. Mijn favoriete plek is strikt geheim, die wil ik voor mezelf houden.'

Olga:

'Dit jaar verheug ik me op een fitte zomer, met veel fietsen, wandelen en zwemmen in zee. En nog voldoende tijd over om te lezen in mijn Egmondse tuintje, dat blijft een heerlijke plek.'

Michael:

'Ik verheug me erover dat het gedoe om het parkeerterrein over is – dat zorgt voor een extra ontspannen gevoel. "De son in de see sien sakken" is altijd een hoogtepunt. En als het een paar dagen minder weer is, ben ik als echt stadsmens blij met de boekwinkel in Heiloo.'

Marlies:

'Waar ik me op verheug?

Slapen als een blok door de gezonde zeelucht, rust en toch geluiden van mensen om je heen, bijtanken, bijlezen en een praatje op zijn tijd, buiten zitten met een natje en een droogje, bramenjam maken, wandelen over het strand, mooie gebruikte kinderruggetjes.'

O, heerlijke duinen

Waarom ik er graag ben? Omdat ik er geboren ben en soms vóór schooltijd naar de zee ging, omdat het de enige natuur is die niet door mensenhanden werd verknoeid en omdat het net is of de lucht hier gezonder is. En het is een door het zand uit de zee opgewaaide strandwal die alles steeds beïnvloedt en verandert. Van Zeeuws-Vlaanderen tot Rottumeroog met een paar gaten om rivieren door te laten. Onze duinen zijn niet zo oud, ze bestaan pas een paar duizend jaar. De grond erachter was tot een paar meter bevroren en een dun bovenlaagje gaf wat gelegenheid tot plantengroei. Het was heel vroeger, waar wij nu zitten, een soort dun bemoste toendra zoals in Siberië, en wat moeras. Er leefden jagers en vissers. En toen de bodem daalde en het klimaat warmer werd, ging men over op land- en tuinbouw.

Dat kunnen we goed zien als we onze camping verlaten, links afslaan en verderop, vóór de PWN-camping naar rechts, richting Bleekveld gaan. Door het hek. Daar zie je hoe men aardappels en groente verbouwde op diepgelegen akkertjes (i.v.m. de grondwaterstand). De naam 'bleek' duidt erop dat hier lakens e.d. werden 'te bleek gelegd'.

Hier liepen duinbeekjes die het zuivere water brachten voor de wasserijen en bierbrouwerijen in het achterland. In Haarlem komt nog steeds de naam 'Brouwersvaart' voor.

Maak die wandeling in het Bleekveld waar nu paarden en koeien het gras kort houden, zie de tekenen van een oude tijd en geniet van de verschillende planten.

Tom

Muzikale zomer in Bergen aan Zee

Op zondagmiddagen tot en met medio september gaan tussen 14 en 17 uur muzikanten tussen het publiek door van terras naar terras. Zondag 27 juni staat als eerste het sambaorkest Drop di Samba op het programma.

Op zoek naar stilte?

Een betonnen koepel, in de duinen tussen Bergen en Schoorl. Het koepeltje is gebouwd tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het duingebied maakte toen deel uit van de Atlantic Wall. Daarom

patrouilleerden de Duitsers hier met paarden. Hier hadden ze een put om hun dieren te laten drinken. Die put zit midden in het koepeltje. Een onbekende heeft er een stoel neergezet. De stilte is hier volledig. Tien minuten in de stoel is genoeg om het hoofd op orde te krijgen.

De tuin van kapitein Rommel

Een oase van groen tussen het beton, tegenover het station van Castricum. Tussen de bomen en planten een vijver, een waterval, bankjes en een prieeltje. Open van maandag tot en met vrijdag tussen 9.30 en 16.30 uur. Ooit woonde kapitein Rommel in het hart van Castricum. De zeeman hield niet alleen van de golven, maar ook van het land. Vandaar de enorme tuin achter zijn huis. Na zijn dood mocht het huis verkocht worden, maar in zijn testament stond dat de tuin voor altijd een plek van rust en natuur moest blijven.

(Noordhollands Dagblad)

Amerika

Het huisje van de Schoutentjes was gesloopt. Daarom konden ze niet naar Egmond vorige zomer. Maar dát was niet erg, want ze gingen helemaal naar Amerika, naar de kinderen van Evelyn. Hierover gaat het volgende verhaaltje, over hun vakantiehuisje.

De vis

Tim en Sue hebben ook een vakantiehuisje. Een soort boomhut aan een meer. Je moet er een kriskras weggetje voor rijden en dan ligt het helemaal verstopt. Net het huisje van Hans en Grietje, maar zonder heks...

Het is warm, héél warm en iedereen wil zwemmen. Lekker in het meer, het water is ijskoud maar wel schoon en je frist er heerlijk van op. Ronald, Marly, Kris en Tim spelen de hele dag kaartspelletjes, 'the Californian way', Gerry scootert rond op de jetski en Maxime en Britt gaan vissen.

Tim heeft een echte hengel voor ze en nu maar rustig zitten. 'Máám, wat duurt het lang.' 'Ja jongens, dat is nou vissen, lang wachten voor een visje.'

Eindelijk beweegt de hengel, ja, de hengel van Britt, er zit wat aan. Jake helpt mee, best zwaar en iedereen kijkt. Britt kijkt blij, haar eerste vis, alle aandacht voor haar, maar wat ziet iedereen daar achter haar? Wat komt daar omhoog?

Jéék, een monster, of toch niet? Het is een jongen met een harpoen. Een harpoen is een soort speer en op die speer zit een supervis, een héééle grote enge vis. Iedereen schreeuwt en dan helpen Sue en Tim de buurjongen met die grote vis. Die vis gaat op de foto en de video en later op de barbecue.

Britt kijkt boos, 'en toch was ik de eerste', roept ze, 'niet eerlijk.' En de rest, de rest gaat even niet meer zwemmen ... je weet maar nooit!!

Astrid Schouten

Vakantiehutten

In de grote vakantie mogen alle kinderen van de camping weer een hut bouwen op het terreintje naast de ingang. Bedenk een plan, maak een tekening en verzamel alvast hout, spijkers, lappen en andere oude dingen die je kunt gebruiken. Dat kan een geweldig huttendorp worden!

De geschiedenis van de tomaat

De tomaat is niet van gisteren. Als je een tomaat eet, kauw je op duizenden jaren geschiedenis. Alle tomaten hebben hun oorsprong in het Andesgebergte in Zuid-Amerika, de Inca's kweekten er deze vruchten. Waarschijnlijk cultiveren de Indianen de tomaat al duizenden jaren. Omstreeks 1500 kwam de tomaat samen met de aardappel naar Europa. In Italië at men de tomaat reeds omstreeks 1560. Men dacht dat de tomaat een liefdesappel was. De Fransen dachten dat het eten van rijpe tomaten hun huwelijk kon redden. Men noemde de tomaat: 'gouden appel' of pomidor of pomme d'or. De naam is afgeleid van het Mexicaanse woord 'tomana'. Tomana betekent 'groeien'. Nu zijn er wereldwijd honderden soorten: kleine, grote, reuzen, ronde, langwerpige, gele, rode, groene, gladde, geribbelde. De tomatenverbetersaaiers zijn nog niet klaar, de vierkante tomaat is onderweg. Eén ding verandert niet: een tomaat is een tomaat als hij naar tomaat smaakt. Maar de lekkerste tomaat is natuurlijk die uit eigen tuin. (Ik heb hem al geplant).

Bren

Gevulde tomaten met garnalen

Ingrediënten:

4 tomaten
zout
peper
rozemarijn
2 el slasaus
2 el zure room
citroensap
sherry
200 gr garnalen of zalm
peterselie
sla

De tomaten zigzagsgewijs in tweeën snijden en de helften uithollen. Van binnen met zout, peper en gedroogde rozemarijn inwrijven. Van slasaus, zure room, wat citroensap, scheutje sherry, zout, peper en fijngehakte peterselie een fijn sausje maken. Dit vermengen met de garnalen. Hiermee de zigzagtomaatjes vullen.

Bereiding:

Opdienen: de tomaatjes op eenpersoonsbordjes zetten met een blaadje sla. Garneren met uitjes en augurkjes. Ook lekker met een vulling van (gerookte) zalm.

Thai tomato soup

Romig, scherp en makkelijk

Ingrediënten:

1 theelepeltje geraspte gember
2 kopjes kleingesneden paksoi
verse rode peper naar smaak
teentje knoflook
2 kopjes bouillon
1 blikje tomaten en een paar
verse gesneden vleestomaten
scheut soyasaus
1/2 kopje kokosmelk
handje taugé
sap van een halve limoen
handje verse basilicum

Bak de gember, rode peper, knoflook en paksoi een paar minuten in een wok. Voeg ze daarna toe in een soeppan waar de tomaten, soyasaus, en bouillon al aan het pruttelen zijn. Laat 10 minuten inkoken.

Voeg de kokosmelk, limoen, taugé en basilicum toe en laat het nog een paar minuten inkoken. De taugé moet knapperig blijven (1 of 2 min).

Vincents moppentrommel

Moet ik uw pizza in zes of in acht stukken snijden, meneer, vraagt de pizzabakker. In zes alstublieft, antwoordt de man. Acht stukken krijg ik nooit op.

De meester vraagt aan Jantje: Als ik twee eieren op de tafel leg en jij legt er drie bij, hoeveel eieren hebben we dan samen?

Jantje: Maar meester, ik kan helemaal geen eieren leggen.

Er zit een vrouw in het vliegtuig naar Spanje. Ze heeft een kaartje voor de 2e klas, maar ze zit 1e klas. De stewardess vraagt: Mevrouw, wilt u alstublieft naar de 2e klas gaan? De vrouw zegt niks en blijft zitten waar ze zit. Even later komt er een andere

stewardess en vraagt ook of de vrouw van haar stoel wil gaan. Maar de vrouw blijft nog steeds zitten. Dan gaat er een man naar de vrouw en hij fluistert iets in haar oor. De vrouw staat meteen op en gaat naar de 2e klas. Hoe deed u dat, vroeg een stewardess. Man: ik heb gezegd dat de eerste tien stoelen niet naar Spanje gaan.

Een man ziet voor het eerst van zijn leven een voetbalwedstrijd. Zeg, vraagt hij een man die naast hem zit: die kerel tussen die palen wordt die betaald om de ballen tegen te houden? Natuurlijk, is het antwoord. Man: Dat is nou ook niet slim. Het zou veel goedkoper zijn om dat gat met planken dicht te maken!